

Близнята

Зеров Микола Костянтинович

(Квітень)

Люблю я й досі присмерки прозорі
Квітневих вечорів, і чорну сіть
Вишневих, яблуневих верховіть,
І по калюжах різнотонні зорі.

Як повійнуло свіжістю надворі!..
Десь ключ птахів небачених летить,
А сутінь гусне, і дзвінка блакить
Вже мерехтить у іскрявім уборі.

Молочний пас обняв небесну шир,
І чаші видко золотий пунктир,
І в світлі заходу стоять Близнята.

В повітрі вогкість, холодок і млосьть,
І бачить неба темноока шата,
Як сходить ряст і набрякає брость.

12.11.1930

Постійна адреса: http://ukrlit.org/zerov_mykola_kostiantynovych/blyzniata